

[Edvard Sørensen.]

Forhold til andre Kommuner selv under lige økonomiske Forhold. Baggrunden for Forslaget er god, en Udligning Kommunerne imellem er stærkt paakrævet, og mit Parti vilde gerne have medvirket til en saadan, men den har Regeringen ikke ønsket, hvilket Regeringen har bevist ved at feje de Ændringsforslag af Bordet, mit Parti havde stillet.

De økonomiske Forhold i mangfoldige Kommuner er ganske fortvivlede, og det er let forstaaeligt, at det er saadan dels paa Grund af de vanskelige Erhvervsvilkaar for Eksporterhvervene og dels paa Grund af Regeringens Politik. Der er adskillige Kommuner, der ikke kan laane mere. Jeg kender Eksempler paa Kommuner, der har maattet skaffe sig Kautions fra private for at kunne laane i Bankerne. Saadanne Forhold er ganske uholdbare. Der er for saadanne Kommuner kun eet at gøre, det er at standse Udbetalinger af Understøttelser og Lønninger, og det er min Tro, at vi ret snart vil se, at adskillige Kommuner af Forholdene tvinges til dette. Og til en Afbødning af disse Forhold er det foreliggende Lovforslag ganske utilstrækkeligt.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod Lovforslaget.

Kristen Amby: De Ændringer, Lovforslaget om en fælleskommunal Udligningsfond har undergaaet i det andet høje Ting, er ikke af en saadan Art, at de har ændret Lovforslagets principielle Karakter; derfor kan vi ikke stemme for det, heller ikke som det nu foreligger.

Det er jo allerede omtalt, at en af Ændringerne gaar ud paa, at der permanent ved Finansudvalgenes Billigelse kan stilles 1 Mill. Kr. af Udligningsfonden til Raadighed for Ministeren til Uddeling til de daarligst stillede Kommuner, og i Overgangsaaet 1937—38 stilles 3 Mill. Kr. til Raadighed, idet Ministeren faar Bemyndigelse til at forhøje den fælleskommunale Beskatning med 3 Mill. Kr. Det er ganske ejendommeligt, at det er en af de afgørende Ændringer, at man altsaa allerede nu, inden dette principielle Forslag bliver til Lov, maa indføre en Ændring, der viser, at Lovforslaget i sig selv ikke over for de daarligst stillede Kommuner afgørende raader Bod paa den Ulighed, som eksisterer.

Det undrer mig i og for sig, at Ministeren har villet modtage Landstingets Ændringsforslag angaaende de 3 Mill. Kr.

Jeg mindes, at ved anden Behandling af Lovforslaget her i Folketinget udtalte Ministeren — det staar at læse Sp. 3020 —, at det Forslag, vi havde stillet, og som gik ud paa, indtil den nedsatte Skattekommission havde undersøgt alle disse Spørgsmaal, at komme de daarligst stillede Kommuner for Alvor til Hjælp med 12 Mill. Kr., vilde han ikke gaa ind paa. Jeg sagde for øvrigt ogsaa, at vi kunde godt gaa højere med dette Beløb, hvis det var nødvendigt og rimeligt. Heroverfor sagde Indenrigsministeren: Nej, saadan noget vilde han ikke. Det vilde vel betyde, at Indenrigsministeren fik 12 Mill. Kr. at sidde og lege med og sprede ud over Landet med alle de Vanskeligheder, der var forbundet dermed og som — som Ministeren sagde: jeg kender fra tidligere Aar. Naturligvis — 12 Mill. Kr. er mere end 3 Millioner, og ogsaa mere end de 6 Millioner, Ministeren har siddet og leget med de tidligere Aar.

Ministeren sagde: Nej, det vil jeg ikke, men jeg vil have det Udligningsforslag, for det raader Bod paa Uligheden, og det giver en Udligning, der er Rimelighed i. Nu maa Ministeren modtage et Ændringsforslag i det andet høje Ting, som han vel ogsaa selv er med til at stille, hvorefter han skal blive ved med permanent at kunne lege med i hvert Fald 1 Mill. Kr. til de daarligst stillede Kommuner og altsaa i Overgangsaaet sidde og lege med 3 Mill. Kr. Det viser, at den Kritik, Ministeren anvendte over for vor Betragtning, at Lovforslaget ikke raadede alvorlig Bod paa Vanskelighederne i de daarligst stillede Kommuner, ikke har holdt Stik.

Jeg kan ogsaa sige til Ministeren — vi kan vel ikke igen begynde at debattere det igennem i alle Enkeltheder —, at man i tørre Tal kan dokumentere, at de daarligst stillede Kommuner, bl. a. i Sønderjylland, Skærbæk og andre, vilde, har vi jo oplyst, hvis vort Forslag var blevet gennemført, have faaet over det dobbelte i Tilskud af, hvad disse Kommuner faar efter Ministerens Udligningsforslag. Det hænger sammen med, at efter vort Forslag var det kun de virkelig daarligst stillede Kommuner, man kom til Hjælp, medens derimod Ministeren lavede om paa det hele og lavede dette Puljesystem, som giver Nedsættelse paa Steder, hvor det ikke er nødvendigt. Det gør naturligvis, at vi endnu mindre end før er overbevist om Rimeligheden og Fornuften i Ministerens Forslag.

Der er en anden Ting, jeg kunde have Lyst til paa nærværende Tidspunkt at sige til den højtærede Indenrigsminister: Var